

Наші ювіляри

М.С.Солопчук

Олександр Петрович Петров (до 50-річчя від дня народження)

Не завжди життєвий шлях стелиться так, як мріє і планує людина. У мріях вона бачить одне, а життєві обставини складаються так, що виходить зовсім інше, але вона й тут знаходить своє покликання, працює для людей, приносить їм користь і в цьому знаходить своє щастя і долю. Так сталося й у Олександра Петровича Петрова – доцента, завідувача кафедри спорту і спортивних ігор факультету фізичної культури, заслуженого працівника фізичної культури і спорту України, заслуженого тренера України з футболу, досвідченого педагога і наставника молоді, який понад тридцять років працює в Кам'янець-Подільському національному університеті імені Івана Огієнка. Його добре знають і шанують не тільки у цьому навчальному закладі, але й у місті, області, Україні. Нещодавно він зустрів 50-річний ювілей.

Життєва дорога Олександра Петровича Петрова розпочалась у Молдові.

Народився Олександр Петрович 6 січня 1962 року в у.м. Тирасполі, заснованому російським полководцем О.Суворовим наприкінці XVIII ст. і розташованому вздовж лівого берега мальовничої річки Дністер.

Батько, Петро Іванович, працював технічним працівником у автопарку військової частини. Пройшов усю війну, був поранений, мав багато нагород за військову відвагу та доблесть, став кавалером трьох орденів Слави, проте за своєю вдачею батько був надзвичайно доброю і щирою людиною. Але війна не пройшла для нього безслідно – батько пішов із життя у 65 років.

Мати, Євгенія Тимофіївна, розпочала свій трудовий шлях кухаркою. У 1950 році народила старшого сина Валерія. Згодом працювала завідувачкою їдальні. А коли Сашко пішов у школу, перейшла працювати туди шеф-кухарем. Олександр у семилітньому віці розпочав навчання у першому класі загальноосвітньої школи № 2 м. Тирасполя, а вже з дев'яти років – займався футболом у ДЮСШ. На жаль, стосунки батьків не склалися, і в десятирічному віці Сашко залишився жити з батьком. Після закінчення восьмого класу Олександр був запрошений на навчання у Кишинівський спортивний інтернат, де проходив

підготовку до виступів у складі збірної команди республіки та за склад дублерів команди першої ліги “Ністру” (м.Кишинів).

У 1979 році юнак закінчив навчання в інтернаті. Цього ж року почав грати у футбольній команді другої ліги “Автомобіліст” м.Тирасполя та став кандидатом до молодіжної збірної команди СРСР. У 1981 році Олександра запросили до команди другої ліги “Поділля” (м.Хмельницький).

У 1981 році, після вступних екзаменаційних випробувань Олександр був зарахований на факультет фізичного виховання Кам’янець-Подільського державного педагогічного інституту. У той час на факультеті працювали чудові педагоги і тренери – А.Босенко, А.Данілов, В.Жабенко, П.Кацедим, В.Качур, М.Ковальчук, С.Сінгаєвський, І.Чупрін, Т.Сапешко та багато інших фахівців. Навчався у викладача, тренера, наставника І.І.Чупріна. У 1983 році у складі збірної команди інституту (вперше в історії інституту) став чемпіоном України серед ВНЗ. Цього ж року брав участь у складі студентської збірної команди України в Універсіаді СРСР. Після завершення навчання, з 1985 по 1989 рік, працював учителем фізичної культури у Красноставській восьмирічній школі та, за сумісництвом, тренером з футболу в ДЮСШ № 2 м.Кам’янець-Подільського.

У 1989 році на запрошення декана С.М.Сінгаєвського повернувся на рідний факультет фізичного виховання на посаду викладача кафедри спорту і спортивних ігор, де йому доручили проводити практичні заняття зі спортивних ігор. У його становленні як педагога вирішальну роль зіграли викладачі старшої генерації – І.Чупрін, В.Качур, І.Кіріллов, Т.Сапешко, В.Білоус, які щедро ділились з О.Петровим своїм багатим педагогічним досвідом і глибокими знаннями.

У 1990 році після передчасної смерті старшого викладача кафедри спорту і спортивних ігор І.Чупріна, під керівництвом якого футбольна команда неодноразово виборювала призові місця, ставала чемпіоном та володарем Кубку Хмельницької області, чемпіоном України серед ВНЗ, О.Петрову було доручено тренувати університетську футбольну команду.

З вересня 2005 року Олександр Петрович працює старшим викладачем кафедри спорту та спортивних ігор, а з лютого 2006 року – виконує обов’язки доцента кафедри спорту та спортивних ігор. У вересні 2006 року О.Петрова було призначено на посаду завідувача кафедри спорту та спортивних ігор, а у вересні 2007 року йому присвоєно звання доцента кафедри спорту та спортивних ігор.

Олександр Петрович читає такі лекційні дисципліни: “Спортивні ігри”, “Теорія і методика викладання футболу”, спецкурс “Дозування фізичного навантаження школярів з послабленим здоров’ям”, “Педагогічна майстерність тренера”; проводить лекційні, семінарські і практичні заняття зі студентами денної та заочної форми навчання з плавання, туристичної роботи та навчально-тренувальні заняття в групі ПСМ з футболу.

З метою поліпшення викладання цих дисциплін вносить зміни та доповнення в робочі програми та плани. Постійну увагу Олександр Петрович при-

діляє організації самостійної роботи студентів, проведенню групових та індивідуальних консультацій, керує написанням курсових, бакалаврських, дипломних та магістерських робіт.

О.П.Петров постійно дбає про вдосконалення спортивної підготовки студентів. Він тренує збірні футбольні команди університету та міста (чемпіони та призери всеукраїнських студентських змагань, чемпіони та володарі Кубка Хмельницької області серед КФК). Неодноразово визнається кращим тренером області. З 2003 року – головний тренер студентської збірної команди Хмельницької області.

З 2002 року Олександра Петровича призначено на посаду головного тренера збірної команди Хмельницької області (спортсмени з наслідками ДЦП), яка постійно займає призові місця у Всеукраїнських змаганнях, а в 2008 році вперше стає чемпіоном України з міні-футболу та делегує в збірну команду України чотирьох своїх футболістів. Це дворазові чемпіони Паралімпійських ігор, чемпіони Європи та світу заслужені майстри спорту України Володимир Антонюк і Віталій Трушев (студент факультету фізичної культури Кам'янець-Подільського національного університету імені Івана Огієнка), чемпіон Паралімпійських ігор, чемпіон Європи, майстер спорту міжнародного класу Олександр Девлиш (студент фізико-математичного факультету Кам'янець-Подільського національного університету імені Івана Огієнка) та чемпіон України з міні-футболу, кандидат у майстри спорту Іван Русінка. Усі вони тренуються під керівництвом О.П.Петрова відповідно з 2000, 2002, 2005 та 2007 року.

Почесне спортивне звання “Заслужений тренер України” Олександру Петровичу присвоєно 27 вересня 2005 року за підготовку заслуженого майстра спорту України, чемпіона світу, Європи та Паралімпійських ігор Віталія Трушева.

У 2008 році у зв'язку з успішним виступом національної збірної команди України на XIII літніх Паралімпійських іграх в м.Пекіні О.Петрова відзначено подякою Кабінету Міністрів України “За вагомий внесок у забезпечення підготовки та успішного виступу національної збірної команди України на XIII літніх Паралімпійських іграх 2008 року в м.Пекіні”; Президентом України нагороджено почесним званням “Заслужений працівник фізичної культури і спорту України”; Кам'янець-Подільським міським головою – відзнакою “За заслуги перед міською громадою”.

Олександр Петрович бере активну участь у науково-дослідній роботі кафедри, факультету та університету, 22 жовтня 2007 року ректор Кам'янець-Подільського національного університету імені Івана Огієнка О.М.Завальнюк вручив йому відзнаку “За вагомий внесок у розвиток освіти та науки”.

У науковому доробку О.Петрова навчально-методичний посібник для студентів та учителів шкіл “Методика навчання футболу” (2006), довідковий посібник для учнів загальноосвітніх навчальних закладів (співавтори Г.В.Бесарабчук, О.П.Бодян, Л.Д.Гурман, Д.Д.Совтисік, М.С.Солопчук) “Основи

теоретичних знань з фізичної культури і біології” (у питаннях та відповідях), навчально-методичний посібник “Рухливі ігри у формуванні особистості школярів” (співавтори А.Федірко, І.Райтаровська, О.Шишкін) (2010).

Крім цього, на рахунок вченого більш як 50 опублікованих статей і повідомлень у наукових збірниках і матеріалах наукових конференцій.

Олександр Петрович шанований серед колег на факультеті та в університеті як досвідчений, кваліфікований викладач-тренер, умілий наставник студентської молоді. Його знають і поважають як цікавого співбесідника, надійного товариша.

Велика радість у його житті – прекрасна сім’я. Дружина, Тетяна Григорівна, – домогосподарка. Разом вони виростили, виховали сина Андрія, який навчається в аспірантурі Кам’янець-Подільського національного університету імені Івана Огієнка. Улюблені заняття – футбол, сучасні танці, музика, комп’ютер.

Олександр Петрович пишається своїми досягненнями. У нього є усі підстави сподіватися на нові успішні сходинки в житті.

Одержано 1 лютого 2012 року

П.С.Каньоса

Сподвижниця подільського мистецтвознавства (Наталія Олексіївна Урсу)

Перебуваючи вперше у вересні 1991 року у Кам’янці-Подільському Наталія Олексіївна, вона закохалася з першого погляду в місто, вдягнене в осінні золоті шати. Вид з мосту на каньйон справив незабутнє враження, а величні старовинні споруди Старого Міста визначили на довгі роки місце її проживання і коло життєвих і наукових уподобань.

Наталія Олексіївна Урсу народилася 1 січня 1952 року у смт.Вулканешти, що в Молдові, у родині військовослужбовця. Виховувалася разом зі старшим братом Юрієм в умовах постійної батьківської опіки й підтримки. У 1962 році сім’я переїхала до Кишиневу, де Наталія успішно вчилася і закінчила середню школу № 56, що знаходилася у самому серці столиці Молдови, на вулиці М.Горького. Упродовж навчання відвідувала музичну та художню школи, активно займалася спортом, неодноразово перемагала в юнацьких змаганнях з шосейних велогонок, отримала важливу спортивну відзнаку – кандидат у майстри спорту. Завжди багато читала класичну та мистецтвознавчу літературу.